

Pr. 1. august d. å. androg det samlede beløb, for hvilket der i henhold til loven var løbende garanti-tilsagn, ca. 270 mill. kr., hvoraf ca. 140 mill. kr. udgør transfereringsgarantier, ca. 67 mill. kr. finansieringsgarantier, medens den resterende del af garantibeløbet, ca. 63 mill. kr., i det væsentlige hidrører fra solvensgarantier.

Regeringen er af den opfattelse, at det for yderligere at støtte eksporten af danske varer og styrke eksporterhvervenes konkurrenceevne er nødvendigt at foretage en revision af de i lovens kapitel I indeholdte regler, navnlig med henblik på at gøre det muligt effektivt at støtte de producerende erhverv allerede under disses forberedelse af eksport.

Også bestemmelserne i lovens kapitel II bør efter regeringens opfattelse ændres. Man tillægger det væsentlig betydning, at der åbnes adgang for erhvervsvirksomheder til at opnå statslån på længere sigt med henblik på iværksættelse af eksportproduktion, til hvis afsætning i udlandet der knytter sig økonomisk eller handelspolitisk interesse. Det bør imidlertid fortsat være muligt at yde lån også i andre tilfælde til virksomheder, idet man finder det nødvendigt stadig at have adgang til at yde lån til industrivirksomheder, hvis dette findes påkrævet for at styrke deres konkurrenceevne overfor udlandet, eller for at muliggøre fornyelse eller rationalisering af samfundsvigtig produktion.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal man gøre følgende bemærkninger:

Til § 1.

ad 1. Man har fundet det hensigtsmæssigt i en ny særlig paragraf, der indleder lovforslaget, at angive, at formålet med den pågældende lovgivning er at fremme eksporten af danske varer samt at styrke erhvervenes effektivitet og konkurrenceevne overfor udlandet.

ad 2. De gældende bestemmelser om ydelse af eksportkreditstøtte under dennes forskellige former er ved den ændrede opstilling af paragraffen søgt gjort mere overskuelige, men reglerne svarer iøvrigt til bestemmelserne i den gældende lovs § 1.

Det foreslås, at det beløb på 350 mill. kr., indenfor hvilket ministeren for handel, industri og søfart skal være bemyndiget til at yde eksportkreditstøtte, forhøjes til 500 mill. kr. Det stadigt voksende antal ansøgninger viser, at behovet for eksportkreditstøtte er meget stort, og for fortsat at være i stand til at imødekomme indkommende ansøgninger vil en forhøjelse af lovens maksimumsbeløb være hensigtsmæssig. Efter sagens natur vil det være vanskeligt at skønne over, hvilket beløb der kan

blive anvendelse for i lovens gyldighedstid, men man henleder opmærksomheden på, at der for tiden føres forhandling med Argentina om et særligt kreditarrangement, efter hvilket der til Argentina skal kunne eksporteres varer (kapitalgoder) til et beløb af 100 mill. kr., for hvilke der skal gives indtil 5 års kredit. Fra regeringens side tillægger man denne aftale betydning, idet det er vigtigt, at der igennem en sådan særlig aftale på længere sigt kan skabes mulighed for at skaffe betalingsmidler for den import af korn og foderstoffer, som forventelig også fremover vil finde sted fra Argentina. Det må påregnes, at der for den største del af denne forudsætte eksport vil blive søgt eksportkreditgarantier, og man skønner derfor, at en forhøjelse af lovens garantibeløb til 500 mill. kr. vil være nødvendig. Også den i den foreslåede nye § 3 omtalte nye garantiform motiverer en forhøjelse af det nuværende maksimumsbeløb, jfr. nedenfor.

ad 3. Regeringen er af den opfattelse, at der knytter sig betydelig interesse til den som ny § 3 foreslåede lovbestemmelse, der muliggør det at yde garantier til virksomheder, som har *sandsynliggjort*, at eksportordrer vil kunne opnås. Hidtil har det kun været muligt at bistå eksportører, der ønsker statsgaranti for banklån (de såkaldte „finansieringskreditter“) under forudsætning af, at de kunne dokumentere konkrete eksportordrer. Denne form for eksportstøtte har været af megen betydning for en række virksomheder, men disse særlige „finansieringsgarantier“ bør gøres mere effektive, således at der kan ydes støtte også til forberedelse af gennemførelsen af eksportordrer, som vel ikke er endelige, men som den pågældende virksomhed dog har begrundet formodning om at kunne opnå. Man foreslår derfor, at den virksomhed, der sandsynliggør en ønskelig eksport, skal kunne få statens garanti — ikke alene med hensyn til senere overførsel af beløbet fra udlandet eller for køberens solvens, dersom den ordre, virksomheden stiller imod, gennemføres — men også for lån til indkøb af råmaterialer, udbetaling af arbejdsløn m. v. samt efter omstændighederne tillige til anskaffelse af maskiner eller værktøj eller udvidelse af bestående anlæg. Det er ikke tanken, at staten i denne gruppe af tilfælde skal stå som direkte långiver — så lidt som ved de andre garantiformer — men den finansielle støtte, som er nødvendig for virksomhederne, skal som hidtil ydes gennem de private pengeinstitutter.

Ansøgninger om statsgaranti for lån til sådanne forventede eksportordrer skal efter lovforslaget behandles af statens eksportkredit-udvalg på samme måde som andre ansøgninger om eksportkreditstøtte.